

Covid-19 a účinnost opatření ve srovnání s Španělskou chřipkou

Jane K., 18. února 2022

[V knize z roku 1918](#), nazvané „Clinical Observations on Influenza“ (Klinická pozorování chřipky) píše dr. Bernard Fantus několik zajímavých poznatků, které dnešní současná medicína snad ani nezná. Jeho výzkum se týkal tak zvané „Španělské chřipky,“ která v té době řádila, což byla velmi těžká nemoc, způsobená očkovaním, která usmrtila celosvětově 50 milionů lidí.

Dr. Fantus na příklad zjistil, že pokrevní příbuzenství má dost co do činění s náchylností na chřipku. V některých rodinách všichni členové onemocněli, zatím co v jiných nebyl nemocný nikdo, i když všichni byli nákaze vystaveni. My ovšem nevíme, jestli některé rodiny nebyly celé očkovány a jiné ne. Velmi staří lidé, děti a mladí byli touto nemocí nejméně postižitelní.

Ukázalo se, že roušky zabránily infekci zhruba stejně jako větší dávky whisky, kterou mnozí používali jako prevenci. Nejvíce nemocných bylo mezi zdravotními sestrami, které nosily roušky neustále, kvůli strachu z nemoci. Dnes víme, že dlouhodobě nošené roušky způsobují bakteriologický zápal plic, ale je též možné, že sestřičky byly očkovány mezi prvními.

Pacienti, kteří jakmile jim bylo trochu líp, tak hned vyskočili z postele a věnovali se dál svým záležitostem, skoro vždycky onemocněli znovu a druhá nemoc byla o hodně těžší než ta první a mnohdy přešla v zápal plic. Zato ti, kteří hned v počátcích nemoci šli do postele a vydrželi tam až do doby, kdy byli úplně zdraví, což trvalo 2-3 dny, neměli žádné následky.

Bylo dokázáno, že teplo podporovalo celkovou imunitu, zatím co milovníci chladu a otužilci, onemocněli. Léčba chřipky fungovala jen tehdy, když byly podávány velmi malé (slabé) dávky léků. Příčinné léky, které byly používány, byly hlavně proti příznakům nemoci a byly to salicyláty (acylpyrin), nebo antipyrin.

Pacienti, kteří trpěli dýchacími potížemi a na sucho kašlali, i když to v nich chrčelo tak hrozným způsobem, že byly obavy ze zápalu plic, se snadno a rychle uzdravili vlivem jódu a většího množství vody. Jiní zase zvraceli a těm pomáhalo, když jejich strava byla co nejvíce tekutá. Protože spánek je pro léčbu stejně důležitý jako potrava, bylo žádoucí, aby všichni nemocní spali co nejvíce.

Roušky jako příznak mentálního vyšinutí?

To, že roušky a po pravdě ani karanténa a nic jiného nezabránilo rozšíření Covidu, je touto dobou víc než zjevné. Kdo to nevidí, tak se buď nedívá kolem, anebo nemá zrak v pořádku. Dokonce se vyskytl názor, že ti, kteří se ještě schovávají za rouškami nejsou mentálně v pořádku.

Něco pravdy na tom může být, protože na příklad to, jak se naše nově zvolená vláda nechala vyfotografovat s rouškami přes obličej, to svědčí o řádné dávce nenormálnosti, viz obrázek níže. Je těžké uvěřit, že tito lidé teď vládnu celému národu. Tady vynaložili snahu na vytvoření historického dokumentu a všichni dohromady se nechali vyfotografovat a oni si zakryjí obličej? Snad by to mělo být k smíchu, ale ve skutečnosti je to tragedie. Jejich strach je tak velký, že jim nedovolil ani na tu chvíli, než fotograf zmáčkne spoušť, roušku odstranit. S takovou bude brzy dovoleno, aby si muslimka nechala udělat fotku na pas s černou hadrou přes hlavu.

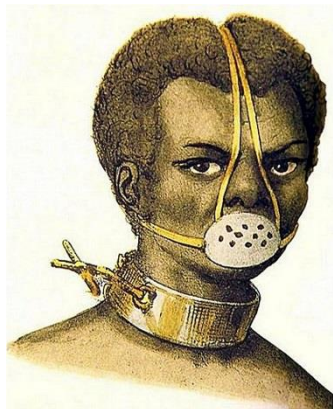
[Dnes bychom](#) už všichni měli vědět, že ti, kteří nám říkají jak jsou roušky účinné, že prostě lžou. Jak by mohly být účinné, když je víc a víc nemocných? Jakmile můžete s rouškou na obličej dýchat, pak účinná není a když nebudete moci dýchat, tak ta ochrana vám není nic platná, protože se udusíte.

Dr. Mark McDonald, který je psychiatr s mnoha lety zkušeností říká, že roušky

reprezentují strach. Ti, co nosí roušky, se bojí a ještě tím zkoušejí dávat najevo, že jsou lepší než všichni ostatní. Je to tak zvaná hromadná iluzivní psychóza. Když v r. 2020 viděl všechny lidi na ulici kolem sebe chodit, běhat a jezdit v autech s rouškami přes obličej, přišel si jako na začátku své profesionální kariéry, když přišel poprvé do psychiatrické léčebny. Brzy poznal, že jediný rozdíl mezi pacienty a zaměstnanci byl v tom, že blázni neměli na sobě jmenovky.

Podle něho, lidé, kteří sami, dobrovolně stále ještě nosí roušky, trpí neschopností rozumně uvažovat. Nedovedou kriticky zvážit riziko a přínos, nedovedou posoudit důkazy. Krátce řečeno, nedovedou myslet sami na svých. Vždycky spoléhají na někoho, ať už je to televize, radio, tisk, nebo jiný zdroj informací, že jim řekne co si mají myslet, co dělat a jak reagovat.

Tímto způsobem bylo lidstvo úspěšně rozděleno na dvě hlavní skupiny: na ty, co se bojí a na ty, co se nebojí. Ve skutečnosti by se měli všichni spojit dohromady a jít proti té třetí, docela malé skupince, která se sestává z politiků, médií a korporací, kteří nám tyhle nesmysly přikázali za účelem dokonale nás ovládat a naučit nás, abychom na nich záviseli s každým rozhodnutím, ať už se týká našich životů, našich dětí, zaměstnání, škol, našich těl a všeho ostatního.

Tito lidé chtějí, abychom nosili roušky napořád. To proto, že tím připomínáme všem ostatním, že je pandemie. Rouška přes obličej je rovněž vyjádření strachu, jak již napsáno. Kdyby všechny roušky rázem zmizely, málokdo by si nějakou pandemií uvědomoval a je možné, že by spolu s rouškami zmizel i strach.

Na příklad, Amišové v Americe, což jsou lidé, kteří stále ještě žijí podle starých zvyků: nemají auta, ani traktory, nemají elektřinu, ani televizi, nebo radio. Živí se převážně zemědělstvím a žijí v uzavřené společnosti. Tito lidé vůbec žádnou pandemií nezaznamenali.

Nevyskytl se mezi nimi ani vyšší počet nemocných, ani mrtvých. To proto, že nesledují televizi, takže nebyli o pandemií informováni, nebyli strašeni. Kdybychom i my nesledovali zprávy a rozhlédli se kolem, tak bychom zjistili, že se vůbec nic neděje a že od r. 2001, nebo i dříve, se vůbec nic nezměnilo.

Děti v Anglii odmítají roušky nosit

[Pouhých 5% dětí](#) v jedné z britských škol souhlasilo s nošením roušky, podle výzkumu Národního sdružení učitelů v Anglii. Dalšíh několik škol na severozápadě země hlásilo, že děti

hromadně odmítají nosit roušky. V jedné škole v Lancashire pouze 67 dětí ze 1300 souhlasilo s tím, že budou mít obličej zakrytý.

Děti si stěžují, že s rouškou přes obličej je obtížnější komunikovat a učit se. Mají pravdu, protože roušky opravdu snižují inteligenci těch, co je nosí a tím snižují i schopnost se učit. 94% učitelů si rovněž stěžuje, že kvůli rouškám mají potíže s dětmi komunikovat.

Průzkumem mezi 123 školami na podzim 2021 bylo zjištěno, že onemocnění Covidem bylo o 0,6% nižší ve školách, kde děti nosily roušky, oproti těm, kde roušky neměly. Ale zároveň badatelé upozorňovali, že studie zahrnuje určité procento omylu, což dokazovalo jakési „ne-statistické a neznámé, ale klinicky významné snížení infekce,“ které představovalo 15% falešně kladných případů. Asi používali nespolehlivé PCR testy, což bere celé studii věrohodnost.

Britský ministr školství Nadhim Zahawi zkoušel tvrdit, že studie dokázala, že nošení roušek snížilo nakažlivost. I kdyby to byla pravda, tak půl jednoho procenta není žádné snížení. Ale odborníci kritizovali jak jeho, tak i celou studii, protože ve skutečnosti nebyl zjištěn žádný rozdíl při srovnávání dvou skupin, maskovaných a nemaskovaných dětí těchto škol.

A přece, rozdíl je a je to veliký rozdíl

Rozdíl je ve schopnosti se učit, ve schopnosti chápat učební látku a v úrovni inteligence. Další rozdíl je v množství mozkových buněk, které se u dětí neustále vyvíjejí a které když nemají dostatek kyslíku, tak zahynou a nejsou už nikdy nahrazeny. To všecko se ale nepozná hned, to přijde až později, za pár let teprve ten rozdíl uvidíme. Někteří odborníci se domnívají, že tím, že děti nosí roušky, si vychováváme generaci předčasných dementů.

[Začíná to být vidět](#) už teď, na malých dětech. Logopedie hlásí skoro 400% nárůst v klientele, kterou tvoří hlavně malé děti a batolata. Teprve teď zjišťujeme, že malé děti se učí mluvit odezíráním pohybujících se rtů, takže když se jejich rodiče a všichni kolem schovávají za rouškami, děti se nenaučí mluvit.

Spolu s problémy s řečí byl rovněž zaznamenán velký nárůst případů autismu. Badatelé na prestižní Brownově universitě zjistili, že stejně tak inteligenční úroveň v současné době narozených dětí, je podstatně nižší a také jsou nižší jejich pohybové schopnosti a chápavost.

Tím, že se děti nemohly stýkat s jinými dětmi, s příbuznými a prakticky skoro s nikým, i jejich společenská obratnost mizí a schopnost učit se je naprosto nedostatečná. Takže ti skeptikové, kteří nás od začátku varovali, že tímto způsobem vychováváme předčasné dementy, měli pravdu. A ještě to budou dementi společensky neohrabaní, bez vyjadřovacích schopnosti a s nedostatečnými znalostmi. Budou takoví lidé schopni se sami uživit?

[Dokonce bylo zjištěno](#), že kvůli nošení roušek mají děti podstatně menší schopnost rozlišovat obličej. Ty, které už jako malé viděly obličej druhých převážně zakryté rouškou, se nenaučily rozlišovat celé obličej. Starší děti jsou na tom trochu lépe, ale i u dospělých byl tento problém zaznamenán, jejich schopnost rozlišovat obličej byla snížena o 15%.

Pátrala jsem mezi známými a je to pravda, mnozí z nich si teprve teď uvědomují, že jsou zvyklí odezírat z úst a že s rouškami přes obličej špatně rozumí. Jak moc pak bude limitovaný člověk

budoucnosti, neboli člověk po-rouškový, kterému hrozí, že bude společensky, verbálně, ne-verbálně, motoricky a kognitivně zaostalý, to si snad ani nedovedeme představit.

Znám mladého člověka, který je od dětství hluchý. Pro někoho, kdo s tím nemá zkušenosti je velmi obtížné si představit, jak moc ho tato hluchota limituje i v ostatních, smysly podmíněných záležitostech. Tento člověk se nikdy nenaučil pořádně číst a psát, postrádá jakékoliv zájmy kromě nějakých povrchních her a automobilů, jeho zrakové schopnosti nejsou ty nejlepší a i citově je jaksi zaostalý. Jak by bylo možné, aby fungoval stejně jako ostatní, slyšící, když žije od dětství sám, osamocený, v jeho uzavřeném světě, kam stěží přijdou nějaké informace zvenčí a kde chápavost těchto informací není ze zvyku dostatečná.

Je zvláštní, že když mu potichu za zády řeknete nějaké slovo, které důvěrně zná a na které je zvyklý reagovat smíchem, tak že je slyší. Takže – je hluchý, nebo ne? Skoro to vypadá, že je hluchý ze zvyku. Jako dítě se nikdy nenaučil rozlišovat zvuky a slova a přikládat jim určitý význam, takže je ani dnes, v dospělosti nechápe. Je to pak hluchota, nebo nechápavost?

Tento člověk je rovněž neschopný se vyjadřovat, protože k tomu v dětství nebyl veden a v dospělosti už to změnit nešlo. Nedostatek řeči ho omezuje natolik, že tím trpí i jeho inteligenční schopnosti, chápavost, rozlišovací schopnost jemných detailů a mnoho jiného. A podobně se povede dnešním batolatům, pokud se jich někdo neujme a nenaučí je správně mluvit. Bez dostatečné péče si zvyknou nejen nemluvit, ale zvyknou si možná i neslyšet a budou žít ve svém malém, omezeném světě, kam máloco pronikne, životem omezených tvorů. Těžko se cokoliv dá změnit až pak jsou starší.

Testování rovněž nepomohlo, jen uškodilo

Lidé spěchali, aby se nechali testovat. Tak moc mají vymyté mozky, že jim nějaká autorita musí říct, jestli jsou zdraví, nebo ne. Víme, někteří by mohli namítnout, že i když se nemocní necítí a nemají žádné příznaky, že podle dnešní lékařské pavědy mohou stále ještě být nemocní. Ovšem taková nemoc, o které ani nevíme, že ji máme, není pak žádná nemoc a nemusíme se vůbec starat o její průběh a následky. Krátce řečeno, každý přece musí cítit, jestli je v pořádku nebo ne a ne aby hned utíkal k doktorovi, aby ten mu to řekl. A když nám něco je, tak vlezeme do postele s řádnou sklenicí vody na nočním stolku a počkáme, až se zase cítíme líp.

Ti, kteří byli testováni, často nějakou nemoc dostali. Však už byla na ně nachystána v těch testech a jen čekala, až ji někomu strčí do nosu, aby se pak mohla přes sliznice dostat do celého těla a hlavně do mozku. Mnoho lidí bylo rovněž tímto způsobem očkováno proti jejich vůli a bez jejich vědomí. To už dnes taky víme.

Když opomeneme to, že PCR test je manipulovatelný a tam, kde je vlna infekcí žádoucí, jsou jednoduše zvýšeny počty jeho cyklů, tak ale to, že test hledá přesně to, co máme každý v sobě, což jsou lidské buňky, to opomenout nemůžeme. Jelikož ještě nikdy nikdo neizoloval koronavirus, takže ani nebylo nikdy nikým dokázáno, že skutečně způsobuje nemoc, jak pak asi – logicky – mohou tento virus hledat v lidském těle? Jak víme, PCR test porovnává vzorek z lidského těla proti modelu škodlivé látky. Když je tato „škodlivá látka“ neznámá, proti čemu je pak lidský vzorek porovnáván? Dnes již víme, že je srovnáván s něčím, co na základě bujné

představivosti „vědců“ z WHO (World Health Organization) nebo CDC (Center for Disease Control) dal dohromady počítač. A my budeme takovému šarlatánství věřit?

[PCR test dále nedokáže](#) rozlišit „živé“ viry od těch neaktivních, neinfekčních (pokud je jaký rozdíl). Také nerozpozná jeden vir od druhého a už vůbec neví, jak takový virus vypadá, protože se žádný ještě nepodařilo izolovat. Dnes dokonce i Dr. Anthony Fauci, na jehož nátlak byla tato všechna nesmyslná opatření na nás uvalena přiznává, že PCR test nefunguje. Podle něho, tento test může pouze vyhodnotit přítomnost virových úlomků, ale ne jestli má člověk infekci, či ne. Ke 31. prosinci 2021 byl také PCR test označen organizací CDC za neplatný a byl stažen. A to na to nemohli přijít dříve? Jsou snad tak neschopní, anebo v tom byl opět nějaký nekalý záměr?

Vatové tyčinky

[K tomu přičtěte skutečnost](#), že „vatové tyčinky“ nejsou vůbec z vaty, ale jsou vyrobeny z „vysoce savých nano-vláken,“ z nichž některé se – kupodivu – chovají jako živé. A i ty, které se jako živé nechovají, jsou vyrobeny z materiálu, jehož hlavní součástí je PCL, neboli polylakton. Tento je často vyráběn ve spojitosti s látkou PEG (polyetylen glykol), o které víme, že kromě průjmu způsobuje podráždění konečnicku, krvácení z konečnicku, těžké žaludeční křeče, zvracení, poruchy spánku, nadýmání a že asi 70% všech lidí na světě jsou na tuto látku silně alergičtí, takže budou mít hodně z právě vyjmenovaných potíží.

Ať už je PCL použit samotný, anebo ve spojení jako PCL-PEG, jeho bod tání je asi 60°C, snadno se rozkládá pomocí hydrolýzy ve fyziologických podmínkách, jaké jsou v lidském těle. V poslední době je hojně používán kvůli svým schopnostem přenášet v sobě jiné látky, jako jsou léky a další biologický materiál a tyto doručovat do lidského těla.

Kromě PCL obsahuje tato látka, o které jsme si doposud mysleli, že je to obyčejná vata, ještě jiné chemikálie, jako na příklad rozpouštědla DCM (dichlorometan) a DFM (dimetylformamid), v nichž je PCL rozpuštěn a z nichž žádná není neškodná. DCM je označen jako nervový jed, způsobuje ublížení mozku, škodí centrálnímu nervovému systému a je považován za rakovinou tvorný. Způsobuje narušení jater a plic, spolu se žaludečními potížemi a i krátkodobé vystavení této látce je velice škodlivé.

DFM snadno prostoupí pokožkou (která je naše ochranná vrstva a málo co propustí) a je to silný jaterní jed. Způsobuje střevní bolesti, zácpy, zvracení, bolesti hlavy, kožní nemoci a zslábnost.

A to ještě zdánlivá vata obsahuje částice z lidských zárodečných ledvin (HEK-293, Cas9), neboli z ledvin potracených dětí. Tyto ledviny jsou navíc postiženy rakovinou. Důvod pro použití tkáně z ledvin je ten, že umožňuje přenos CRISPR technologie, která dokáže měnit geny a tím měnit genetiku stavbu člověka. Cas9 je ze streptokoku pyogenes a rovněž obsahuje geny resistance proti neomycinu.

Takže – těžká biochemie, všechny látky škodlivé a my si je necháme cpát do jednoho z nejcitlivějších míst na těle, do nosu, těsně vedle mozku? A to mluvíme jen o vatě, nebo o její náhražce. Co pak ty látky, které ta vata do nás přenáší, jako jsou léky, očkování a jiné, škodlivé chemikálie a dokonce i radioaktivní prvky. Že jsou v tyčinkách obsaženy radioaktivní látky můžete vidět v krátkém videu [ZDE](#).